

A Kúria a dr. Molnár Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Hetzer István ügyvéd által képviselt alperes ellen felmentés jogellenességének megállapítása iránt a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 5.M.12/2013. szám alatt megindított és másodfokon a Kaposvári Törvényszék 3.Mf.20.513/2013/6. számú ítéletével jogerősen elbírált perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Kúria a Kaposvári Törvényszék 3.Mf.20.513/2013/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.12/2012/2013/4. számú ítéletét megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperes a felperes közalkalmazotti jogviszonyát jogellenesen szüntette meg, amely 2014. október 15-én szűnik meg.

A felülvizsgálati eljárásban a felperes oldalán 27.100,- (huszonhétezer-egyszáz) forint perköltség, és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték merült fel, melyek viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

I n d o k o l á s :

A felperes keresete az alperes által 2012. december 13-ai keltezéssel közölt felmentés jogellenességének megállapítására és annak jogkövetkezményei alkalmazására irányult.

A Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az 5.M.12/2013/4. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.

A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint a felperes 1991. évtől munkaviszonyban, majd 1992. évtől közalkalmazotti jogviszonyban állt a B.D.M. munkáltatónál. 1997. évtől múzeumi közművelődési szakember munkakörben dolgozott, 2000-2002. évig megbízott igazgatója volt a múzeumnak. A B.D.M.-nek a vezetőjén kívül három fő foglalkoztatottja volt, ezen belül a felperes egyik kollégáját restaurátor munkakörben foglalkoztatták. A felperes ebben az időszakban a K.K.D. helyi szervezetének választott tisztségviselője volt.

B. Város Önkormányzatának képviselő testülete 2011. évben úgy döntött, hogy a D.M.-t, mint önálló költségvetési intézményt 2011. szeptember 30-ával megszünteti, jogutódként az alperesi intézményt határozta meg, melybe a D.M. beolvadt. Az új intézmény létszám előirányzatát a fenntartó 2011. október 1-jétől - a D.M. korábbi vezetője jogviszonyának megszüntetése mellett - 9 főben állapította meg, melyen belül a D.K.M.K.-n 2 fő került továbbfoglalkoztatásra teremőr, valamint népművelő, művelődésszervező, propagandista munkakörben.

2011. szeptember 14-én a M.ZS.M.K. igazgatója tájékoztatta a felperest a jogutódlásról, és arról, hogy a felperes az új

intézménybe áthelyezéssel, közművelődési szakember I. álláshelyre kerül átvételre és a várható illetménye a korábbi tudományos pótlékot nem tartalmazza.

A felperes válaszlevelében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a jogutódlás miatt a múzeumi közművelődési szakember munkakör nem szűnt meg, egy ilyen munkakör a muzeális kiállítóhelyen is lesz, és ez az ő munkaköre, amelyben tovább kíván dolgozni, így a részére új munkakört nem kell felajánlani. Javaslatot tett arra, hogy a tudományos pótlék elvételével kapcsolatban a munkáltató tegyen eleget indokolási kötelezettségének, illetve a korábbi illetmény megőrzésére a részére - a legmagasabb szakirányú egyetemi végzettségére is figyelemmel - indokolt egyéb vezető/helyettes/beosztás kialakítása, mellyel együtt járó pótlék a tudományos pótlékot helyettesítené.

A jogutódlást követően, 2011. október 1-jén az alperes kinevezés módosítást adott át a felperesnek, mely szerint változatlan illetmény mellett, közművelődési szakember I. munkakörben foglalkoztatja tovább. A kinevezés módosítás tartalmazta, hogy a felperes szakszervezeti tisztség betöltéséhez járó munkaidő kedvezményét a munkáltató tudomásul vette és engedélyezi. A felperes határidőt kért a válasza, majd 2 nap elteltével írásban közölte az alperes igazgatójával, hogy a kinevezés módosítás a szükséges jogszabályi indokolást nem tartalmazta. Az új szervezeti egység átalakítása során a szakszervezettel fennálló egyeztetési kötelezettségének nem tett eleget; a múzeumi közművelődési szakember munkakör nem szűnt meg; más munkakörbe való helyezése nem indokolt. A változó munkavégzési helyen történő alkalmazása, a helyettesítés rendje, a munkakör jellegéből adódó hétvégi munkaidőn túli munkavégzés számára nem elfogadható, mivel a 8 éves gyermeke tanítási időn túli felügyeletét nem tudja megoldani, továbbá a szakszervezeti vezetői tevékenységének ellátását is akadályozza. Kérte eredeti munkakörében, feladatkörében történő továbbfoglalkoztatását a muzeális intézményi telephelyen.

Az alperes a 2010. október 20-ai válaszlevelében kiemelte, hogy a D.M. megszűnt, a kiállítóhely csak egy közművelődési szakembert köteles foglalkoztatni, amely feladatkör főiskolai végzettséggel is betölthető, és ezen feltételeknek a másik közművelődési szakember - aki eddig restaurátor munkakörű volt - is megfelelt. Ezzel szemben a felperest egyetemi végzettséget igénylő munkakörben kívánta foglalkoztatni és a faluházakkal kapcsolatosan csak a szakmai munka koordinálása a feladata, évi néhány alkalommal kell a rendezvényein részt vennie, míg a szakszervezetben végzett munkáját ezen feladatok még segítenék is. Arra hivatkozott, hogy az intézkedésének valódi oka az önkormányzat súlyos gazdasági helyzete.

Az alperes intézményvezetője egyúttal a Kjt. 30/A. § (1) bekezdés a) és c) pontjára hivatkozással felhívta a felperest, hogy két munkanapon belül írásban nyilatkozzon a munkakör felajánlási lehetőség igénybevételeéről, és tájékoztatta arról, hogy amennyiben

nem fogadja el a felajánlott munkakört, intézkedni fog a közalkalmazotti jogviszony felmentéssel történő megszüntetéséről. A felperes a felajánlott munkakört elutasította arra hivatkozással, hogy az jogellenes, és kérte az eredeti munkakörben való továbbfoglalkoztatását a muzeális intézményi telephelyen.

2011. október 26-án az alperes igazgatója ismételten felhívta a felperest, hogy a munkakör felajánlási lehetőségéről két munkanapon belül nyilatkozzon a Kjt. 30/A. § (1) bekezdés a) és c) pontja szerint. A felperes írásbeli válaszában megerősítette korábbi álláspontját.

Az alperes ezt követően kereste meg a K.K.D.SZ.-t, hogy járuljon hozzá a felperes kinevezésének módosításához, azonban a szakszervezet a felmentéshez nem járult hozzá. Az alperes 2011. december 30. napján bírósághoz fordult, és keresetében kérte a szakszervezet nyilatkozatának pótlását, hangsúlyozva, hogy a szándéka nem a felperes jogviszonyának megszüntetésére irányult. A peres eljárás során az alperes a keresetét módosítva kérte, hogy a szakszervezet nyilatkozatát pótolja és járuljon hozzá a felperes felmentéséhez. A Kaposvári Munkaügyi Bíróság a 2012. június 11-én kelt, 2.M.686/2011/8. számú ítéletével a szakszervezet jognyilatkozatát pótolta, és hozzájárult a felperes közalkalmazotti jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetéséhez. Az elsőfokú ítéletet a Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Mf.21.110/2012/3. számú ítéletével helybenhagyta.

A másodfokú ítélet közlését követően 2012. december 14. napján az alperes a felperes közalkalmazotti jogviszonyát megszüntette. A felmentés indokolása szerint az önkormányzat képviselő testülete a D.M. köznevelési intézményt 2011. szeptember 30. napjával megszüntette, jogutódja az alperes lett. Az alperes 9 fő foglalkoztatására kapott engedélyt, ezen belül a D.K.M.K.-n 2 fő, egy teremőr és egy népművelő, művelődésszervező, propagandista foglalkoztatására. Az átszervezésre tekintettel a felperest a művelődési központban utólag létesített közművelődési szakember I. munkakörbe kívánta áthelyezni, de a felperes a munkakört nem fogadta el, és a bíróság a szakszervezet hozzájáruló nyilatkozatát pótolta. Ezekre tekintettel a felperes közalkalmazotti jogviszonyát felmentéssel meg kell szüntetni.

Az elsőfokú bíróság az 1992. évi XXXIII. tv. (Kjt.) 30. § (1) bekezdés a), b) pontjára, (2) bekezdésére és a 30/A. § (1) bekezdésére alapítottnan hozta meg az ítéletét.

Az elsőfokú bíróság a felperes képzettségének, végzettségének megfelelő munkakört ajánlott fel az alperes. A Kjt. 30/A. § (1) bekezdése alapján a munkáltatót a meglevő munkakörök közül felajánlási kötelezettség terhelte. Erre vonatkozóan a tájékoztatás az alperes részéről többször is megtörtént, azonban a felperes ennek ellenére a felajánlott munkakört nem fogadta el. Nem merült fel adat a perben, hogy a felajánlott munkakör elfogadása a felperes számára súlyosan hátrányos vagy lehetetlen helyzetet jelentett volna. A felperes által hivatkozott azon körülmény pedig,

hogy a faluház gondnoka helyettesítette volna, nem jelentette azt, hogy a felajánlott munkakör a felperes egyetemi végzettségének ne felelt volna meg. Az pedig, hogy a felperesnek a faluház egy-egy rendezvényén részt kellett volna vennie, a változó munkahely előírásának szükségességét teremtette meg. A felperes nem hivatkozott olyan különleges személyes, vagy családi körülményre, amely miatt a munkavégzés ilyen formája számára súlyos terhet jelentett volna. A szakszervezeti tevékenységét az új munkakör ellátása sem akadályozta volna.

Ismételten hangsúlyozta a munkaügyi bíróság, hogy az alperes által felajánlott munkakörre tett elutasító felperesi nyilatkozatot követően a munkáltató 2011. október 26. napján ismételten felhívta a felperest az egyéb munkakör felajánlás lehetőségére is, azonban a felperes akként nyilatkozott, hogy a változáshoz nem járul hozzá, nem kíván más munkakört betölteni.

A bíróság szerint a jognyilatkozat pótlását követően az alperesnek ismételten nem kellett felhívnia nyilatkozattételre a felperest. Utalt a Kjt. 30/A. § (1) bekezdése alapján arra, hogy a felajánlási kötelezettség a munkáltatót a felmentés közlését megelőzően egy ízben terheli, és az nem volt az alperesnek felróható, hogy a szakszervezeti hozzájáruló nyilatkozat pótlására tekintettel ez a folyamat elhúzódott. A felperes kifejezetten elzárkózott a változtatástól.

Az elsőfokú bíróság csak a szakszervezet jognyilatkozatát pótolta, a felmentés jogszerűségéről nem rendelkezett. A felperessel közölt felmentés megfelelt a jogszabály rendelkezéseinek, a felmentés indokolása szerint is arra a D.M. megszűnése és az alperesbe történő beolvadása miatti átszervezés következtében került sor.

A bíróság hangsúlyozta, hogyha az átszervezés létszámleépítéssel jár, a munkáltatónak nincs indokolási kötelezettsége tekintetben, hogy az azonos vagy hasonló munkakört betöltő dolgozók közül melyiknek szünteti meg a munkaviszonyát.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Kaposvári Törvényszék 3.Mf.20.513/2013/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a felmentés közlését megelőző, a Kjt. 30/A. §-ában írt állásfelajánlási kötelezettségének eleget tett. A tájékoztatási kötelezettség a közalkalmazotti jogviszony felmentéssel történő megszűnésével kapcsolatos elhatározása után a felmentés közlését megelőzően egy ízben terheli.

A másodfokú bíróság szerint az alperes 2011. októberében elhatározta, hogy a felperes jogviszonyát felmentéssel megszünteti. Erre utalással hívta fel 2011. október 20-án és október 26-án a felperest a Kjt. 30/A. § (1) bekezdés a) és c) pontjára hivatkozva, hogy két munkanapon belül írásban nyilatkozzon a munkakör felajánlási lehetőség igénybevételéről, egyben tájékoztatta, hogy amennyiben a jogutódlással kapcsolatban a részére felajánlott munkakört nem fogadja el, a közalkalmazotti jogviszonya

felmentéssel történő megszüntetéséről fog intézkedni. Egyidejűleg ismételten felajánlotta részére a közművelődési szakember I. munkakört. A felperes ennek ellenére úgy nyilatkozott írásban, hogy a korábbi munkaköre nem szűnt meg, ezért más munkakörbe történő helyezését nem fogadja el.

Téves az a felperesi álláspont, hogy a szakszervezeti hozzájáruló nyilatkozat pótlását követően indult meg a felmentési eljárás és ezért az alperes ezt követően terhelte a munkakör felajánlási lehetőségéről szóló tájékoztatási kötelezettség. Az alperes a felperes felmentéséről már korábban döntést hozott, annak közléséhez azonban be kellett várnia a jognyilatkozat pótlásával kapcsolatos jogerős bírósági ítéletet. Ez nem szakította meg a felmentési folyamatot, ami már a munkáltató felmentéssel kapcsolatos elhatározásának időpontjától elkezdődött. Miután a felperes a határidő leteltéig a munkakör felajánlási lehetőség igénybevételeéről nem nyilatkozott, ezt úgy kellett tekinteni, mintha a munkakör felajánlási lehetőséget nem igényelte volna, ezért az alperes intézkedése felmentési korlátozásba nem ütközött.

Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felmentés oka valós és okszerű. A felmentés nem jelölte meg, hogy a munkáltató a Kjt. 30. § (1) bekezdésének mely alpontja alapján rendelkezett a felperes jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetéséről, azonban a felmentés részletes indokai alapján a felmentés a D.M. mint költségvetési szerv megszűnése és az alperesbe történő beolvadása miatti átszervezés miatt történt. A másodfokú bíróság tényként rögzítette, hogy a képviselő-testületi döntés a D.M.-nél egy fő, az igazgató közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetéséről rendelkezett, míg a többi közalkalmazottat a jogutód alperesnél kívánta tovább foglalkoztatni.

Az alperes a D.K.M.K. telephelyen csak két főt foglalkoztathatott, és a felperes egyik kollégája rendelkezett olyan végzettséggel, mely az engedélyezett művelődésszervezői munkakör betöltéséhez szükséges volt, így a felperest az alperes az egyetemi végzettségének megfelelő művelődésszervező I. munkakörben kívánta foglalkoztatni. A jogutódlással kapcsolatos átszervezés érintette a felperes munkakörét. Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a jogutód munkáltató jogosult arról dönteni, hogy a múzeumi telephelyen engedélyezett létszám keretében melyik munkavállalóját foglalkoztatja. Mivel a felperes a felajánlott munkakört nem fogadta el, és bár a munkáltató fenntartója létszámleépítést a jogutódnál nem rendelt el, az átszervezés kapcsán az alperes jogszerűen döntött a felperes jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetéséről annak ellenére, hogy a jogelőd munkáltatónál betöltött munkaköre szerinti feladatok megmaradtak, de azokat az alperes a jogutódlást követően az ott addig foglalkoztatott másik munkavállalóval láttatja el. A foglalkoztatottak engedélyezett létszámára és az ehhez rendelt költségvetésre figyelemmel az alperesre aránytalan és súlyos terhet

jelentett volna a felperes további foglalkoztatása.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek - az elsőfokú ítéletre is kiterjedő - hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelmének helyt adó új, érdemi határozat meghozatalát kérte.

Hivatkozása szerint a jogerős ítélet a Kjt. 30/A. §-ába, 30/C. §-ába, valamint 30. § (2) bekezdésébe, valamint az MK 95. számú állásfoglalásba ütközik.

A munkáltatói jogutódlás a munkakörét nem érintette, mivel az általa betöltött múzeumi közművelődési szakember munkakör továbbra is megmaradt.

Az alperes 2011. szeptember 14-ei első levelének megírásától fogva kizárólag a felperes kinevezésének módosítására irányuló szándékát fogalmazta meg felé és kérte a beleegyezését. Nem vitatta a felperes, hogy a 2011. október 20-ai és 26-ai levelekben utalás történt a Kjt. 30/A. § (1) bekezdésében írtakra, azonban ez a tájékoztató és az azzal kapcsolatos nyilatkozattételre felhívása irreleváns volt, mivel a levelekből egyértelműen kitűnt, hogy a munkáltató akkori szándéka a kinevezésének módosítására és nem a jogviszony megszüntetésére irányult. Ez utóbbi állítását alátámasztja, hogy 2011. októberét követően is a szakszervezet elleni jognyilatkozat pótlása iránt indított perben az volt az eredeti kereseti kérelme, hogy a bíróság a másik munkakörbe történő áthelyezéshez szükséges szakszervezeti jognyilatkozatot pótolja ítéletével. Az alperes a kereseti kérelmét csak később módosította. A fentiek alapján nem fogadható el a jogerős ítéletnek az az érvelése, hogy az alperes 2011. október 20-án és október 26-án eleget tett a Kjt. 30/A. § (1) bekezdésében írt kötelezettségének és nyilatkozattat a felperest az állásfelajánlási lehetőség igénybevételeéről. A felajánlott munkakört nem fogadta el, ezért jogszerűen intézkedett a közalkalmazotti jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetéséről, és ekkor már nem kellett tájékoztatnia az állásfelajánlási lehetőség igénybevételeéről.

A Kúria több határozatában rámutatott arra, hogy az állásfelajánlási eljárás igénybevételeének lehetőségéről a közalkalmazottat a tervezett felmentését megelőzően kell tájékoztatni, míg magát az állásfelajánlási eljárást pedig az érintett közalkalmazott igenlő válasza indítja el. Álláspontja szerint 2011. október 20-án és október 26-án az alperes még másik munkakörbe kívánta áthelyezni és éppen ezért ez a kezdeményezése nem tekinthető a Kjt. 30/A. § (1) bekezdése szerinti felhívásnak.

A munkáltatói levelek azért sem voltak elfogadhatóak állásfelajánlásként, mivel nem vizsgálták, hogy a fenntartó másik munkáltatójánál van-e a képzettségének, végzettségének megfelelő másik munkakör. Ebből következően a 2012. december 14-én kézbesített felmentés közlését közvetlenül megelőzően kellett volna lefolytatni a Kjt. 30/A. §-ában szabályozott eljárást, figyelemmel a 30/C. § (1) bekezdésére is. A jogerős ítélet a Kjt. 30/A. § és 30/C. § rendelkezéseibe ütközik. Az alperes ténylegesen csak 2012.

decemberében közölte vele, hogy felmentéssel meg kívánja szüntetni a jogviszonyát.

A felperes hivatkozott arra is, hogy a felmentés indoka nem valós, nem okszerű. Az eljáró bíróságok ellentétes következtetésre jutottak, hogy miért szüntette meg az alperes a jogviszonyát: az elsőfokú bíróság szerint létszámleépítés, a másodfokú bíróság szerint átszervezés miatt. Mindezen tény már önmagában mutatja, hogy a felmentésből nem lehetett megállapítani, hogy a jogviszony megszüntetésére miért került sor, így a felmentés indokolása a világos indokolás Kjt. 30. § (2) bekezdése szerinti követelményébe és az MK 95. számú állásfoglalásban írtakba ütközött.

Amennyiben elfogadná az átszervezést, mint indokot, a bíróság nem vizsgálta az átszervezés valódiságát, és azt sem, hogy az átszervezés miként érintette a munkakörét, azaz az átszervezésből okszerűen következhetett-e a jogviszonyának megszüntetése.

Hivatkozott rá, hogy esetében nem átszervezés történt, hanem munkakörben végrehajtott személycsere, mivel a közművelődési szakember és a restaurátor munkakörök teljesen különbözőek, még csak nem is hasonlóak. Úgynevezett „minőségi csere” esetében van lehetőség „személycserére”, de erre nem került sor, az átszervezés a munkakörét nem érintette.

Iratellenesnek tartotta azt az ítéleti megállapítást, hogy az alperes számára aránytalan és súlyos hátrányt jelentett volna a további foglalkoztatása, amennyiben a felajánlott munkakört nem fogadja el, mivel ilyenre az alperes maga sem hivatkozott, illetve semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá. A fenntartó sem létszámcsökkenést, sem költségcsökkentést nem írt elő. Az alperes csak azért szüntette meg a jogviszonyát, mert másik munkakörbe akarta helyezni, melyet nem fogadott el.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a felperes felülvizsgálati kérelmének elutasítását és az első- és másodfokú ítéletek hatályában való fenntartását kérte, a felperes perköltségben való marasztalása mellett.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

Helytálló a felperes azon felülvizsgálati érvelése, hogy az alperes 2011. szeptember 14-ei első levelének megírásától fogva - és a 2011. október 20-ai és 26-ai leveleiben is - kizárólag a felperes kinevezésének módosítására irányuló szándékát fogalmazta meg és kérte a felperes beleegyezését. Az alperes ezen időszakban nem kívánta megszüntetni a felperes közalkalmazotti jogviszonyát, mely körülményt a saját perbeli nyilatkozatán (ellenkérelem első oldala) kívül az is alátámasztott, hogy 2011. októberét követően az alperes azért kereste meg a K.K.D. Szakszervezetét, hogy járuljon hozzá a felperes kinevezésének módosításához, illetve a hozzájárulás elmaradását követően, 2011. december 30. napján azért fordult bírósághoz, hogy a szakszervezet nyilatkozatát a kinevezés módosítása tekintetében pótolja. Az alperes csak ezt követően

határozott úgy, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonyát meg kívánja szüntetni.

A Kjt. 30/A. § (1) bekezdésében meghatározott eljárást csak abban az esetben kell lefolytatni, ha a munkáltató a Kjt. 30. § (1) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában meghatározott okból kívánja a közalkalmazott jogviszonyát megszüntetni. Ilyen szándéka ugyanakkor az alperesnek 2011. októberében nem volt, csak más munkakörbe és más munkahelyre kívánta a felperest kinevezni. Mindezekből következően tévesen hivatkoztak arra az eljárás bíróságok, hogy a felmentés előtt már 2011. október 20-án és 26-án döntött az alperes a felperes felmentéséről és tájékoztatta a betöltetlen álláshelyről a Kjt. 30/A. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően.

A Kjt. 30/A. § (1) bekezdése szerint a közalkalmazotti jogviszony csak akkor szüntethető meg a törvényben megjelölt felmentési indokok esetén, amennyiben annak tervezett időpontja előtt a munkáltató kötelezően tájékoztatja a közalkalmazottat a munkáltatón belül az irányítása alá tartozó munkáltatónál, illetve a fenntartója által fenntartott más munkáltatónál a közalkalmazott végzettségének, egészségi állapotának megfelelő másik betöltetlen munkakör felajánlásának lehetőségéről. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint az előzetes munkáltatói tájékoztatás elmulasztása önmagában jogellenes munkáltatói intézkedést valósít meg. (Mfv.I.10.588/2012/5., Mfv.I.10.507/2009.).

Miután az alperes azt követően, hogy a K.K.D. Szakszervezetével szembeni per időtartama alatt határozta el a felperes közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetését, nem tett eleget a Kjt. 30/A. §-ában írt állásfelajánlási kötelezettségének, így jogellenesen szüntette meg a felperes közalkalmazotti jogviszonyát. A fent írtakra tekintettel a felperesi felülvizsgálati kérelem további érveléseinek vizsgálata okafogyottá vált, ezért a Kúria azt mellőzte.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította a felmentés jogellenességét [Pp. 274. § (4) bekezdés]. A követelés összecszerűségéről az elsőfokú bíróságnak kell döntenie.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült költség összegét a Kúria a Pp. 274. § (5) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

Budapest, 2014. október 15.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Bagjos Csaba s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró
A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő